

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.379/2021/7.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Sebe Mária, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2021. július 12.
Az ügy tárgya: közúti veszélyeztetés büntette és más bűncselekmény
Terhelt: ...
Elsőfok: Szolnoki Járásbíróság, 4.B.890/2017/40., ítélet, tárgyalás,
2019. szeptember 16.
Másodfok: Szolnoki Törvényszék, 9.Bf.1134/2019/11., végzés, tárgyalás,
2020. szeptember 15.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára
Rendelkező rész

A Kúria a közúti veszélyeztetés büntette és más bűncselekmény miatt ... terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szolnoki Járásbíróság 4.B.890/2017/40. számú ítéletét, valamint a Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság 9.Bf.1134/2019/11. számú végzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Szolnoki Járásbíróság a 2019. szeptember 16-án kihirdetett 4.B.890/2017/40. számú ítéletével ... terheltet – az abban írt megnevezés szerint – ittas járművezetés vétsége [Btk. 236. § (1) bekezdés] és közúti veszélyeztetés büntette [Btk. 234. § (1) bekezdés] miatt 2 év szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 5 évre a közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy abból a terhelt legkorábban a büntetés fele részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A terhelt és védője által bejelentett fellebbezés folytán eljáró Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2020. szeptember 15-én meghozott 9.Bf.1134/2019/11. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint a terhelt 2017. január 30-án 8 óra 59 perckor közlekedett az üzemben tartásában lévő személygépkocsival, nappali látási

viszonyok között, borult időben úgy, hogy a biztonsági övet nem használta, és a szervezetében 1,28 g/l véralkoholszint előidézésére alkalmas szeszital fogyasztásából származó alkohol volt, valamint a járművezetésre hátrányosan ható szer – kokain – hatása alatt is állt.

[4] A terheltet a rendőrkapitányság járőrei szolgálati személygépkocsijukkal egy körforgalomnál intézkedés alá kívánták vonni, melynek érdekében megkülönböztető fény- és hangjelzést alkalmaztak.

[5] A terhelt nem akarta alávetni magát a rendőri intézkedésnek és a körforgalmat tovább haladva az általa vezetett személygépkocsi sebességét növelve elhagyta, majd a körúton haladó ismeretlen forgalmi rendszámú gépjárműveket a záróvonalon áthaladva nagy – 50 km/órát meghaladó – sebességgel folyamatosan előzte. A terhelt által vezetett személygépkocsit a járőrök a megkülönböztető fény- és hangjelzés folyamatos használatával tovább követték.

[6] Az intézkedés előli menekülést tovább folytatva a terhelt a körútról jobbra kanyarodott, majd ott a vasúti felüljárón tovább közlekedve haladt tovább az úttest menetiránya szerinti jobb oldali forgalmi sávjában. Egy kereszteződésben terhelt által vezetett személygépkocsi előtt feltorlódott a forgalom, mert a járművek a közúti jelzőtáblával és útburkolati jellel jelzett, valamint forgalomirányító fényjelző készülékkel is ellátott gyalogosátkelőhely előtt, a fényjelző készülék piros jelzése miatt megálltak.

[7] A fenti járműsort elérve a terhelt az általa vezetett személygépkocsi sebességét mintegy 100 km/óra-ra növelve, a záróvonalat átlépve áttért az úttest menetiránya szerinti bal oldali forgalmi sávjába, és ott a gyalogos-átkelőhely irányába változatlan sebességgel tovább haladva kerülte ki a forgalomirányító fényjelző készülék piros jelzésére megálló járműveket.

[8] Ugyanebben az időpontban, a fent említett gyalogosátkelőhelyen, a terhelt haladási irányát tekintve balról jobbra megkezdte az úttesten történő áthaladást a fényjelző készülék zöld jelzésére két-három ismeretlen gyalogos. A gyalogosok észlelték az úttest menetiránya szerinti bal oldali sávban feljűk haladó személygépkocsit, azt is, hogy a jármű nem fog megállni, ezért visszaszaladtak arra a járdaszakasza, ahonnan elindultak.

[9] A terhelt fenti magatartásával szándékosan közvetlenül veszélyeztette a gyalogos-átkelőhelyen szabályosan közlekedő gyalogosok életét és testi épségét.

[10] Miután áthaladt a gyalogosátkelőhelyen, a terhelt folytatta a menekülést a rendőrség elől. A kereszteződésében összeütközött a balra történő kanyarodás megkezdésekor figyelmetlensége miatt elé kanyarodó személy 1 által vezetett személygépkocsival. A baleset következtében a terhelt bal arcfelén 8 napon belül gyógyuló zúzódást szenvedett el.

[11] **II. 1.** A bíróság jogerős határozata ellen a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, annak törvényi okát a Be. 649. § (1) bekezdés aa) és ba) alpontjában megjelölve. Ebben elsődlegesen a közúti veszélyeztetés büntette miatt a terhelt felmentését, a terhén maradt bűncselekmény miatt a terhelt büntetésének enyhítését és a büntetés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását kérte.

[12] Indokai szerint a bíróság a közvetlen veszélyhelyzet megállapításakor a megállapított tényállásból téves jogi értékelésre jutott.

[13] A védő álláspontja szerint nem keletkezett a gyalogosok életét vagy testi épségét közvetlenül fenyegető konkrét veszélyhelyzet, figyelemmel arra, hogy olyan időben észlelték a közeledő járművet, hogy elegendő idejük volt visszaszaladni a járdára. A terhelt cselekménye a gyalogosok tekintetében nem lépte túl az absztrakt veszélyeztetési szintet.

[14] Abból, hogy a terhelt látta az átkelni készülő gyalogosokat, még nem terjed ki a szándékossága a veszélyeztetésükre, legfeljebb könnyelműen bízott benne, hogy mire járművével a gyalogos-átkelőhelyre ér, addigra a gyalogosok vagy visszatérnek a járdásra, vagy átérnek a másik forgalmi sávba. Gondatlansága viszont kizárja a közúti veszélyeztetés megállapíthatóságát.

[15] A védő álláspontja szerint a terhelt részbeni felmentése azt eredményezi, hogy a terhén maradt bűncselekmény miatt a jogerős ítéletben kiszabott büntetés törvénysértő. Kiemelte, hogy a büntetés akkor is lehet törvénysértő, ha az a törvényes minősítésnek megfelelő büntetési tétel keretei közé esik. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy az ittas járművezetés vétségének büntetési tétele két évig terjedő szabadságvesztés, míg a közúti veszélyeztetéssel halmazatban négy év hat hónapi szabadságvesztés volt az irányadó büntetési tétel alsó határa. Az enyhébb minősítés tényének a büntetéskiszabásban is érzékelhetőnek kell lennie. Ugyanezen okból indokolt a büntetés végrehajtásának felfüggesztése is, mert a terhelt terhére a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés nem értékelhető, korábban pedig csak kisebb súlyú szabálysértések miatt marasztalták el.

[16] A védő másodlagos indítványában azt emelte ki, hogy az ítéleti tényállásban sem az nem szerepel, hogy a terhelt által vezetett jármű a gyalogosokat milyen távolságra közelítette meg, sem az, hogy amikor a jármű a gyalogátkelőhelyen áthaladt, kitérés hiányában a gyalogosok még a jármű vonalában lettek volna-e, és ha nem, akkor mekkora lett volna a gyalogosok és a jármű közötti távolság. Ezen adatok hiányát nem pótolja, hogy az elsőfokú bíróság a közvetlen veszélyeztetésre és a szándékosságra vonatkozó jogi következtetését tévesen az ítélet tényállási részében helyezte el. Ezért amennyiben a jogerős ítéleti tényállás alapján felmentő rendelkezés nem vonható, akkor sem lehet megnyugtatóan állást foglalni a terhelt bűnösségének kérdésében.

[17] A Legfőbb Ügyészség BF.472/2021/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt nem tartotta alaposnak és a támadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.

[18] Álláspontja szerint mivel a tényálláshoz tartozónak kell tekinteni mindazokat a történeti tényeket, amelyek az ítéletben megállapításra kerültek, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán esetleg nem a történeti tényállásban, hanem az indokolás más részében, így a bizonyítékok értékelése vagy a jogi indokolás körében kerültek leírásra (BH 2016.163.). Ezért a tényállás része az elsőfokú bíróság ítéletének a terhelt vallomását értékelő azon ténymegállapítása is, miszerint a terheltnek észlelnie kellett, hogy az általa igénybe vett forgalmi sávba gyalogosok lépnek le a járdaszigetről és megkezdik az átkelést a gyalogosátkelőhelyen, majd utána visszaugranak. A terhelt azért nem ismerte el, hogy a gyalogosátkelőhelyen gyalogosok lettek volna, mert az volt a cselekmény lényege, nem a többi történet (elsőfokú ítélet 10. oldal elsőől negyedik bekezdése).

[19] A fentiekből egyértelműen következik, hogy az irányadó tényállás hiánytalanul tartalmazza a közúti veszélyeztetés tekintetében releváns körülményeket, amelyekből a bűncselekmény tárgyi és alanyi oldalának megvalósulására következtetni lehet.

[20] A közvetlen veszély megállapítása szempontjából alapvető jelentőségű, hogy a terhelt nappali látási viszonyok között, lakott területen belül, a megengedett sebességet jelentősen túllépve, a tilos jelzés miatt várakozó kocsisort szabálytalanul kikerülve közelítette meg a gyalogos-átkelőhelyet, amelyen a szabad jelzésre több gyalogos is megkezdte az áthaladást. A terhelt elsődleges szándéka egyértelműen az őt üldöző rendőrök előli menekülés volt, amelynek közlekedési magatartását teljes egészében alárendelte. A közvetlen veszély kialakulását éppen a védő által kifejtett azon körülmény igazolja, hogy a gyalogosoknak vissza kellett szaladniuk, illetve ugraniuk az őket megközelítő terhelti jármű elől. Ebből pedig az következik, hogy annak ellenére, hogy a tényállás nem tartalmaz egzakt adatot arra, hogy a jármű milyen távolságra közelítette meg a sértetteket, az teljesen nyilvánvaló, hogy a terhelti

jármű sebességére is figyelemmel nem csupán objektív, hanem a sértettek szempontjából szubjektív értelemben is megvalósult a közvetlen veszély. Ellenkező esetben ugyanis a sértettek az úttest túloldala felé történő tovább haladást választották volna. A visszaszaladás, illetve visszaugrás szavakkal a sértettek rögtönös cselekvését igénylő közvetlen veszélyhelyzet kialakulását szemléltette.

[21] Az alanyi oldal tekintetében annak van jelentősége, hogy a terhelt szándéka elsődlegesen rendőrök előli menekülésre irányult, s közlekedési magatartását a gyalogosátkelőhely megközelítésekor is e célnak rendelte alá. Ekként bár nem kívánta, belenyugodott a közvetlen veszélybe, alappal ugyanis nem bízhatott abban, hogy a járműve elől a sértettek bizonyosan el tudnak ugrani. Annak is érdemi jelentőség van, hogy az úttestre lelépésüket követően a gyalogosoknak már nem kell figyelemmel kísérniük, hogy a járművezetők biztosítják-e számukra az áthaladási elsőbbségi jogukat. Így alappal nem bizakodhatott a gyalogosok elhárító magatartásában.

[22] A terhelti tudattartalmat tehát nem a könnyelmű bizakodás, hanem a belenyugvás jellemezte. Ily módon a közúti veszélyeztetés büntetében a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megfelelően került sor.

[23] A védő az ügyész átiratra tett írásbeli észrevételében – indítványának változatlan fenntartása mellett – azon álláspontjának adott hangot, hogy a bizonyítékok értékelése körében használt visszaugrás kifejezés nem tartozik az irányadó tényálláshoz. A visszaszaladás és visszaugrás kifejezések a szavak elsődleges köznapi jelentése alapján eltérő jelentésűek. Ellentétes ténymegállapítás esetén pedig a Kúria következetes gyakorlata szerint nem ítéletszerkesztési hibáról van szó, és a tényállási részben nem rögzített ténymegállapítás nem vehető figyelembe (Kúria Bfv.II.1128/2016/7.).

[24] Arra is kitért, hogy téves az arra való hivatkozás, hogy a gyalogosoknak az úttestre lépésüket követően már nem kell figyelemmel kísérniük, hogy az áthaladási elsőbbségi jogukat a járművezetők biztosítják-e, mivel ez sem általánosságban [KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pont], sem megkülönböztető jelzést használó jármű esetén [KRESZ 21. § (7) bekezdés harmadik mondat] nem fogadható el.

[25] **III.** A felülvizsgálati indítvány – az alábbiak szerint – nem alapos.

[26] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a Be. 648. §-a valamennyi felülvizsgálati okra kiterjedően rögzíti, miszerint felülvizsgálatnak csak a bíróság vádról rendelkező jogerős ügydöntő határozata ellen van helye, és kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe; a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[27] A törvényi feltételeknek megfelelő [a Be. 649. § (1) bekezdésében felsorolt] törvényes ok a felülvizsgálatra, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét [Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont], valamint, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályainak megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést [Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont].

[28] Jelen esetben a felülvizsgálati indítvány annak alapjaként mindkét törvényhelyet megjelölte.

[29] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a terhelt büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős ítéletében a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg. Ilyen esetben az indítvány azt sérelmezi, hogy a bíróság jogerős ítéletében a terhelt terhére rótt cselekmény nem meríti ki bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, avagy a büntetőjogi felelősség megállapítására büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok ellenében került sor. Az ilyen indítvány célja a terhelt felmentése vagy az eljárás megszüntetése.

[30] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerinti felülvizsgálati ok esetében azonban az indítvány nem támadja a büntetőjogi felelősség megállapítását, csak a minősítés törvénysértő voltát, és a büntetés ebből következő – a helyes minősítéshez képesti –, avagy a Btk. más, a büntetés kiszabására vonatkozó, kötelező, nem a bíró mérlegelésére bízott szabály megsértése okán törvénysértően súlyos vagy enyhe voltát állítja. Ilyen esetben az indítványnak nem célja a terhelt felmentése vagy az eljárás megszüntetése, hanem a téves minősítés vagy a kötelező rendelkezés megsértésében megnyilvánuló büntetéskiszabási hiba kiküszöbölése révén a büntetés nemének és/vagy mértékének enyhítése vagy súlyosítása.

[31] Következésképp a két felülvizsgálati ok megvalósulása egyidejűleg ugyanazon cselekmény esetén és ugyanazon ténybeli alapokon kizárt.

[32] Halmazat esetében – amennyiben az indítvány csak valamely bűncselekmény megvalósulását állítja – különbséget kell tenni alaki és anyagi bűnhalmazat között. Ha a terhelt cselekményei egymással alaki halmazatban állnak, azaz a bíróság a terhelt egy magatartását minősítette halmazatként, az ilyen támadás a (halmazatkénti) minősítést támadja; alapja tehát a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont aa) alpontja. Ebben az esetben az indítvány sikere esetén nem felmentéshez (eljárás megszüntetéséhez), hanem a (halmazati) minősítés megváltoztatásához és – amennyiben a büntetés így már törvénysértő – a büntetés megváltoztatásához vezethet. Anyagi halmazat esetén a bíróság a terhelt több magatartását értékeli halmazatként, amelyek kapcsán a felmentés, illetve az eljárás megszüntetése iránti igény a Be. 649. § (1) bekezdés, a) pont aa) alpontja alapján, cselekményenként önállóan képez felülvizsgálati okot (BH 2017.109.I.). Ez esetben nem teljes körű felmentés (eljárásmegszüntetés) esetén a büntetés enyhítése iránti igény nem a büntetés törvénysértő voltából, hanem önmagában a bűnösség körének szűküléséből fakad (BH 2009.6.); ekként nem is áll összefüggésben a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerinti felülvizsgálati okkal.

[33] Jelen esetben a terhelt cselekményei egymással anyagi halmazatban állnak, következésképp az indítvány tartalmában kizárólag a Be. 649. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerinti felülvizsgálati oknak felel meg, amennyiben a terhelt bűnösségének közúti veszélyeztetés büntetében a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével való megállapítását kifogásolja. Ennek sikere esetén a Kúriának módja lett volna arra, hogy önmagában, törvényi kötöttség nélkül vizsgálja: a részbeni felmentés a bűnösség körének szűkülése folytán a büntetés enyhítését indokolja-e.

[34] 2. A közúti veszélyeztetés tekintetében a büntetőjogi felelősség megállapítását támadó indítvány azonban nem vezetett eredményre.

[35] A Kúria előrebocsátja: a felülvizsgálatban megkerülhetetlen szabály, hogy a Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ennek megfelelően a Be. 659. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye.

[36] Kétségtelen, hogy a Kúria következetes gyakorlata szerint valóban az irányadó tényálláshoz tartoznak mindazok a történeti tények, amelyek a felülvizsgált ítéletben megállapításra kerültek, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán esetleges nem a történeti tényállásban kerültek leírásra, hanem az indokolás más részében, így a bizonyítékok értékelése vagy a jogi indokolás körében (BH 2016.163.III., BH 2006.392.). Az is nyilvánvaló azonban, hogy a tényállás része csak ténymegállapítás lehet; ellenben nem ténymegállapítás, és nem a tényállás része, amikor az akár az elsőfokú, akár a másodfokú bíróság határozatának indokolásában bizonyíték tartalmát idézi (BH 2019.219.II.), avagy jogi értékelést végez. Szintúgy nem pusztán ítéletszerkesztési hiba, ha a bíróság ítélete

indokolásának tényálláson kívüli részében a tényállásban írtakkal ellentétes megállapítást tesz; az ilyen megállapítás sem tekinthető – a tényállásban írtakkal szemben – a tényállás részének (Kúria Bfv.III.1128/2016/7.).

[37] Jelen esetben, bár a „visszaszaladtak” és a „visszaugrottak” kifejezések egymással nem kifejezetten ellentétesek, de kétségtelenül eltérőek, aminek a Legfőbb Ügyészség is jelentőséget tulajdonított. A Kúria rögzíti, hogy bár az ügyben nem ez a döntő (mindkét kifejezés egy korábbi pozícióba történő gyors helyzetváltoztatást jelent, némileg eltérő intenzitással), de a kifejtettek tekintetével az ítéleti tényállásban feltüntetett „visszaszaladtak” kifejezést tekintette a tényállás részének.

[38] 3. Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által irányadónak elfogadott tényállás azt tartalmazza, hogy a gyalogátkelőn átmenni készülő gyalogosok a feljük nagy sebességgel érkező személygépkocsit észlelve, látván, hogy a jármű nem fog megállni, visszaszaladtak arra a járdaszakaszra, ahonnan elindultak.

[39] Az elsőfokú ítélet tényállása szerint a megkülönböztető jelzéseit használó rendőrájáró kocsai elől gépkocsiján menekülő terhelt a város belterületén, a közlekedési lámpa tilos jelzése ellenére, egy keskeny (irányonként egy forgalmi sávval rendelkező) úton, eltúlzottan nagy, mintegy 100 km/órás sebességgel haladt. Mind a helyszín, mind a terhelt sebessége a manőverezés lehetőségét kizárta; a terhelt arra való tekintet nélkül haladt változatlan irányban és sebességgel, hogy útjába bármi kerül-e, és ha igen, az milyen következményekkel jár.

[40] Amennyiben ilyen esetben a terhelt cselekményének hatókörében más közlekedők vannak, azzal olyan közlekedési helyzetet teremt, amellyel okozati összefüggésben a baleset bekövetkezésének lehetőségével reálisan számolni kell. A terhelt a város belterületén, az adott körülmények között hatalmas, szükség esetén megállást vagy érdemi lassítást kizáró sebességgel haladt az egyetlen szabad forgalmi sávon, egy gyalogátkelőhelyen keresztül, a forgalomirányító lámpa tilos jelzése ellenére. Ehhez képest számolnia kellett azzal, hogy a gyalogátkelőhelyen gyalogosok haladhatnak, mint ahogy az ténylegesen meg is történt, akik gyors helyzetváltoztatásra kényszerültek a veszélyhelyzetből való kikerülés érdekében.

[41] Ebből megállapítható, hogy a terhelt szabályszegő magatartása a tényleges helyzetben külsőleg is felismerhető és a konkrét személyekre vonatkozó káros eredmény, az élet, testi épség sérelme reális és azonnali lehetséges bekövetkezésének veszélyét jelentette. Ekként a közvetlen veszély bekövetkezett. Az, hogy e veszélyhelyzetben baleset nem történt, így a terhelt KRESZ-szabályszegései súlyosabb következménnyel nem jártak, részben a közlekedésben résztvevő más személyek éberségén, gyors reakcióján, ügyességén múlt. A terheltnek menekülése közben természetesen fel kellett ismernie az általa kialakított veszélyhelyzetet, ám ennek – saját motivációjához képest – nem tulajdonított jelentőséget, magatartását kizárólag eredményes menekülésének célja határozta meg. E tudati tartalom a Btk. 7. § második fordulatában definiált eshetőleges szándéknak felel meg. A terhelt előre látta magatartásának lehetséges következményeit, a mások életét, testi épségét közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet előidézését, e lehetséges eredménybe azonban belenyugodott. A közúti veszélyeztetés büntette pedig nemcsak a közvetlen veszélyre irányuló egyenes, hanem eshetőleges szándék esetén is megállapítható.

[42] 4. Kétségtelen, hogy a Kúria következetes gyakorlata szerint anyagi jogi sérelmet jelent, ha a jogerős ítéleti tényállás alapján a terhelt büntetőjogi felelőssége vagy a cselekmény helyes minősítése nem dönthető el (BH 2021.8., BH 2014.103.I., BH 2013.55.II., BH 2010.141., BH 1998.110.). Jelen esetben azonban nem ez a helyzet. A sértettek beazonosításának a tényállás szempontjából nincs jelentősége. A terhelt sebessége hozzátétőlegesen ismert, a helyszín adottságai (egy szabad forgalmi sáv, gyalogátkelőhely, a forgalomirányító tilos jelzése) ugyancsak, valamint az is megállapított, hogy a sértettek a baleset elkerülése érdekében mozgásuk hirtelen megváltoztatására kényszerültek. A közvetlen

veszély körülményei így a sértettek személyének, valamint a terhelt és a gyalogosok távolságának pontos ismerete nélkül is tisztázottak.

[43] Minderre figyelemmel a terhelt bűnösségének kimondása a közúti veszélyeztetés büntetében – a járművezetés ittas állapotban vétségével halmazatban – törvényes.

[44] 5. Mivel az indítvány a részbeni felmentés tekintetében nem vezetett eredményre, a kiszabott büntetés mértékét a Kúria nem is vizsgálhatta. Erre nézve az ítélkezési gyakorlat következetes. Ha a felülvizsgálattal érintett cselekmények vonatkozásában anyagi jogszabálysértés nincs, a büntetés önálló vizsgálatára még a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja sem biztosít lehetőséget (EBH 2011.2387.). A büntetéskiszabás önmagában a felülvizsgálat tárgyát nem képezheti, így az sem, hogy a bíróságok a büntetés kiszabása során a súlyosító és enyhítő körülményeket miként veszik figyelembe (BH 2012.239., BH 2005.337.III., BH 2016. 264.II.).

[45] IV. Minderre figyelemmel a Kúria – miután nem észlelt olyan egyéb eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat – a Be. 660. § (1) bekezdésének főszabálya alapján tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdésének főszabálya szerinti összetételben eljárva – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[46] A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdésére tekintettel nincs helye fellebbezésnek, felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[47] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul; az említett törvényhely (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2021. július 12.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Sebe Mária s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró